

толкова кила (кило жито 600 оки) щъли да навършатъ на хармана. Зърната се пазятъ и се турятъ въ семето за посевъ, та да се раждало много жито.

Върху сламата постилатъ черга на която налягатъ да спятъ всички освенъ старите жени, които пазятъ бждника да не изгасне.

КОЛЕДУВАНЕ

Единъ отъ най-симпатичните народни обичаи е коледуването на Бждни вечеръ. Този обичай, до колкото може да се проследи, е призаемствуванъ въроятно отъ тракийцитѣ, като е измѣняванъ и приспособяванъ споредъ местните условия и народни свойства отъ нѣкои по-събудени негови изпълнители. Ето защо той и сега и не навредъ у насъ еднакво се изпълнява. Но въ общи черти изпълнението му е сходно

Презъ коледните пости, когато селените почиватъ отъ тежките полски работи и иматъ доста свободно време, по-събудените отъ тѣхъ, преимуществено младежи, подъ водителството на нѣкой по-възрастенъ и охоленъ тѣхенъ съселянинъ, се събиратъ всѣкидневно ту въ една ту въ друга кѫща, а понѣкога и въ училището, и тамъ си избиратъ „тайфа“ отъ осемь души, съ различни наименования и длѣжности, разучватъ коледарските пѣсни и предъ и следъ Коледа, а най-вече на Бждни вечеръ, ходятъ изъ село отъ кѫща въ кѫща, да пѣятъ различни приспособени по случая пѣсни. Кѫщата се гостоприемно разтварятъ за коледарите, гощаватъ ги, даватъ имъ нарочно приготвени за случая отъ момите краваи и имъ пълнятъ торбитѣ съ други продукти за едене. Обикновено на чело на тайфата стои тѣй наречения *старецъ*, който се счита за главатарь и води коледарите, заповѣдва имъ и дори ги наказва понѣкога. За отличие отъ другите той има особени белези, като звѣнчета по дрехите си, тояга съ топузъ и пр. Старецътъ трѣбва да знае не само коледарските обичаи, но и всички коледарски пѣсни, и успѣхътъ на коледуването зависи отъ умѣянето и находчивостта му. Второто лице въ тайфата е тѣй-наречената *баба*, мжъ облѣченъ въ полумжъски полуженски дрехи, окиченъ съ цвѣти, която изпълнява ролята на шутъ между коледа-